
Baják Zsuzsanna

Ima a szélben

Didergős decemberben
fagytól duruzsol a táj.
Az arcokon könnyeket
fakaszt a fagy.
Megyek az úton,
könyyeimtől elmosódnak
szememben a fák.
Szám a széltől
zsibbadtan nyílik.
Azért elmondok egy imát.
Tudom, a fák meghallgatják.

Az út vége egy új út kezdete

Halál
Földöntúli ár
Ár, ár, áradat
Vajon a kapun túl mi vár?

A sok elmulasztott pillanat
visszatér egy perc alatt.
Leveszed a földi ruhát,
itt hagyod mindazt, mi bánt.

Vissza nem nézel...
Tudod az utat.
Megtalálod a szomszédos kutat.
Vajon lesz-e új kezdet?

De OTT már nem lesz több kérdés
Csak megyek, megyek...